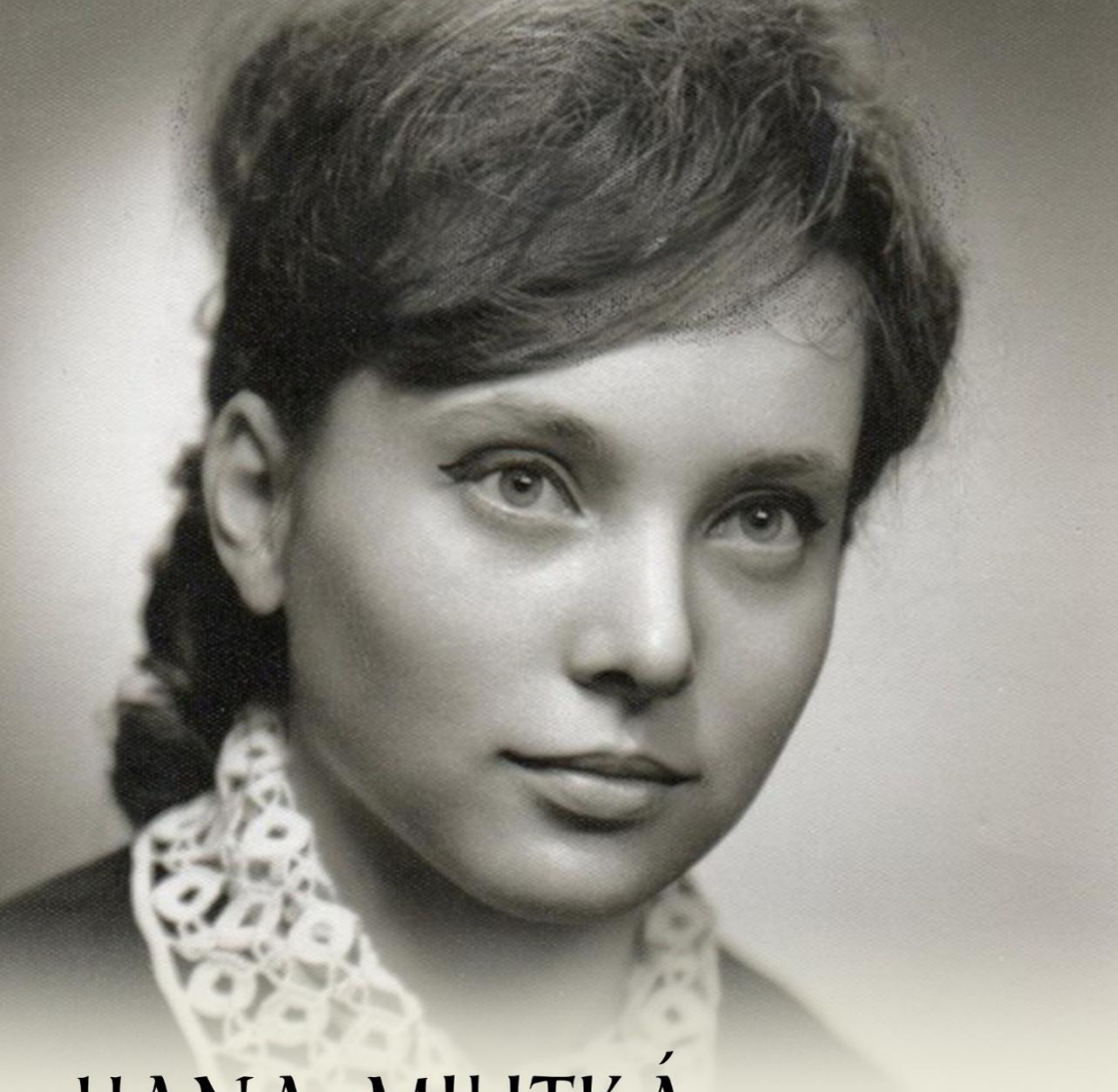

HANA MILTKÁ

13 POVÍDEK 10

PRO KLUB KNIHOMOLŮ

Hana Militká

13 povídek pro Klub knihomolů 10

Maturitní fotka autorky

Touha

Zmizely Vánoce, odchází Silvestr...

Co nás čeká v novém roce?

Cítím smutek.

Proč? Nic mi nechybí.

Skutečně?

Uléhám sama, tak jako spoustu let. Něco mi chybí.

Nebo spíš někdo?

Usínám.

Vidím zimní krajinu. Krásnou, až se tají dech. Přesto nepřekoná můj smutek.

Sníh taje.

Vidím první kvítka na loukách.

Objevuje se zelená travička, žlutá záplava podbělu, sněženky, bledule, crocusy...

Brzy vykouknou narcisy, tulipány.

Jaro je na dosah. Cítím krásný omamný vzduch, který budí nejkrásnější brzy kvetoucí rostliny.

Podběl na zelené čerstvé travičce mi připomíná malá kuřátka. Jedním slovem nádhera.

Mám obrovské štěstí, prožívám každé jaro návrat života, novou sílu, znovuzrození přírody.

Cítím velkou sílu i v sobě.

Držím svého drahého pevně za ruku. Uvědomuji si, jaké mám štěstí, že jsme spolu.

Probouzím se s úsměvem na rtech.

Vnímám svou samotu.

Držím se polštáře, na kterém spával můj manžel.

Přesto mě úsměv neopouští. Můj pocit štěstí ve spánku byl silný a skutečný. Jen víc takových nocí.

Uvědomuji si, že vlastně nebudu nikdy sama.

Pavel žije ve mně, a dokud taky budu, jsme stále spolu.

Rozhovor

Důchodkyně Andula kouká doma na televizi. Bolí ji oči.

„Mohli by dávat něco zajímavého. Kdo se má koukat na ty slátaniny,“ vzdychne otráveně.

Zamyslí se: „Radši bych si s někým popovídala. V telce jde samý seriál, každý díl melou pořád dokola. Ani nevnímám, o co jde. Píší a točí samé nesmysly.“

Zvedne se, oblékne nové šaty a vyrazí do kavárny.

„Sice tam bude hrát muzika, ale snad nebude moc nahlas. Někdy se to dá poslouchat.“